

Πυρσός

Μαρτυρίες

ΤΗ Ι' (10η) ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας

Στον βίο και την άσκηση της οσίας Αναστασίας της Πατρικίας εφαρμόζεται εκείνο που γράφει ο Απόστολος Παύλος σε μία του επιστολή· «μή δίδετε τόπον τῷ διαβόλῳ».

Η οσία Αναστασία, όταν κατάλαβε πως την φθονούσε η Θεοδώρα, η σύζυγος του αυτοκράτορα Ιουστινιανού, είπε στον εαυτό της:

Αναστασία, σώσε την ψυχή σου κι απάλλαξε και τη βασίλισσα από τη ζηλοτυπία. Κι αντί για τις τιμές που έχεις στα ανάκτορα, θα κερδίσεις την ουράνια βασιλεία.

Έζησε στην έρημο εισοσιοχτώ χρόνια. Αντάλλαξε την κοσμική κίνηση των βασιλικών ανακτόρων με την προσευχή, τη νηστεία και τη μελέτη του θείου νόμου.

Όταν μπορέσεις να νιώσεις τον αιώνιο προορισμό σου, τότε ανοίγονται τα μάτια σου. Βλέπεις την αξία των εγκοσμίων, που ποτέ δεν φτάνει την αξία της ψυχής.

«Τί δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;».

Ψηλαφώντας

Στις κορυφογραμμές

Οι Χριστιανοί, οι συνειδητά τοποθετημένοι στο στάδιο το αγωνιστικό, πορεύονται το δρόμο τους. Αναζητούν. Προσπαθούν να ξεπερνούν διαρκώς και με όσο γίνεται πιο λίγες πληγές, τα διάφορα εμπόδια και τις δυσκολίες.

Ο αγώνας τούτος, συνεχής και απροσμέτρητος, ιδρώτα φέρνει. Και κόπον πολύν.

Αναζητούνται λοιπόν οάσεις. Στιγμές ξεκούρασης. Για μια ανάπαυλα. Προσωρινή. Μια ανάσα μικρή έστω.

Ένα σημείο που ξεκουράζει εδώ, είναι και η διαρκής στροφή προς τις πάντα αναπεπταμένες σημαίες. Και τα λάβαρα των ιδανικών.

Πολύ ωφέλιμο και χρήσιμο είναι, παράλληλα, να αισθάνονται δίπλα τους, τους ταγούς τους. Προς τις κορφές πάντα να πορεύονται. Σ' αυτές να δείχνουν, κρατώντας τον Σταυρό της νίκης, αλλά και της θυσίας, στο χέρι ψηλά.

Ο μπροστάρης λοιπόν. Μια παρουσία. Μια μορφή. Μια προσωπικότητα. Ταυτόχρονα όμως και ένα όραμα.

Αλίμονο στον χριστιανό που πορεύεται το δρόμο του, χωρίς να ξέρει γιατί. Χωρίς στόχους. Ιδανικά. Οράματα.

Στην περίπτωση του κληρικού τουτη η αλυσίδα είναι οπωσδήποτε πιο έντονη.

Άραγε ν' αφήσουμε τη σκέψη μας να κλωθογυρίσει σ' άλλους τομείς; Σ' άλλους κόσμους; Σ' άλλες σφαίρες;

Τι προσπαθούμε να μεταδώσουμε άραγε με της καρδιάς μας το πύρωμα γύρω;

Ότι θα σώσουμε δήθεν την Κύπρο; Την Ελλάδα; Τους ανθρώπους;

Ποιο είναι το όραμά μας λοιπόν;

●●● Πυρσός

Ποια η αγωνία μας για το παρόν; Και το μέλλον;

Ποια η σχέση μας με το παρελθόν; Ασχολούμαστε μαζί του; Ποιος ο ρόλος του σήμερα;

Πιστεύουμε στους τύπους; Ποια θέση τους δίνουμε στη ζωή μας;

Για ποιο θέμα χτυπάει ο παλμός μας;

Πολλοί ισχυρίζονται, πως η Εκκλησία σήμερα αδιαφορεί για τον άνθρωπο.

Έτσι είναι τα πράγματα;

Υπάρχει κι η άποψη, πως σήμερα η Εκκλησία από περιέχον έχει καταντήσει περιεχόμενο της ζωής του ανθρώπου. Μπορεί άραγε να επανέλθει στην προηγούμενή της στοχοθεσία; Μπορεί να σταματήσει ν' ασχολείται μόνο με τα τρία θέματα: Την είσοδο του ανθρώπου στη ζωή (Βάπτισμα), τη στέψη του (Γάμος), την αποχώρησή του απ' αυτήν (κηδεία);

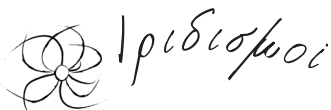
Μπορεί να μας φέρει πίσω στις ρίζες μας; Την παράδοσή μας; Τη ρωμιοσύνη μας; Κι αυτό, χωρίς να γίνουμε λάτρεις του παρελθόντος.

Να στραφούμε τελικά στους Κολλυβάδες; Τον Παπαδιαμάντη; Τον Κόντογλου και τους συν αυτούς;

Επικαλούμενοι του Θεού τις ευλογίες προβληματιζόμαστε. Αγωνιούμε και αγωνιζόμαστε. Μ' όλες μας τις δυνάμεις.

Ως το τέλος στις κορυφογραμμές.

+ο π. Γ.

Ξαφνική επαφή με τον άλλο. Τον διπλανό.

Ένα, ναι, αναστάτωμα στην ψυχή.

Πόσες, αλήθεια, έντονες αντιδράσεις μπορούν να μας αλλάξουν τα συναισθήματα;

Υ.

Κύματα Ελπίδας

«ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων» (Ματθ. στ' 18)

Νηστεία. Η αποχή από ορισμένες τροφές. Κάποιες περιόδους του χρόνου ή μερικές μέρες της εβδομάδας (Τετάρτη και Παρασκευή).

Τι είναι ουσιαστικά η νηστεία; Είναι εντολή του Θεού. Ένα ακαταμάχητο όπλο κατά του διαβόλου. Ένα μέσον παιδαγωγικό για τον καθένα μας.

Είναι αναγκαία. Μας βοηθά στην αυτοπειθαρχία. Ειδικά αν δεν περιοριζόμαστε μόνο σ' αυτά που τρώμε. Σ' αυτά που λέμε. Σ' αυτά που ακούμε. Σ' αυτά που βλέπουμε.

Είναι μέσο κυριαρχίας του πνεύματος πάνω στα πάθη. Απομάκρυνση από το κακό. Εγκράτεια γλώσσας. Αποχή από το θυμό. Τις κακές επιθυμίες. Τρόπος χαλιναγώγησης του εαυτού μας.

Δεν είναι ένας ξερός τύπος. Συνδυάζεται με άλλες αρετές. Την προσευχή. Την μετάνοια. Την ταπεινοφροσύνη.

Δεν είναι αυτοσκοπός. Δεν σώζει. Είναι ένα μέσο γι' αγώνα.

Χρειάζεται να είναι ειλικρινής. Όχι «προς το θεαθήναι τοις ανθρώποις».

Κάποιοι αντιδρούν. Ειρωνεύονται. Κοροϊδεύουν αυτούς που νηστεύουν.

Όταν διεξάγεται με ταπείνωση και υπακοή, οδηγεί στη νίκη. Ελκύει το Άγιο Πνεύμα. Γίνεται θεμέλιο και αρχή κάθε αρετής.

Την εντολή της νηστείας την εφάρμοσε και ο ίδιος ο Χριστός,

+ο π. Γ.

Σε ένα μόνο ας ασκήσουμε τον εαυτό μας, το να υποφέρουμε τα πάντα με γενναιότητα, να μην ασχολούμαστε πολύ με ό,τι συμβαίνει και να μην το λεπτολογούμε.

Η γνώση, για το πότε πρέπει να σταματήσουν οι θλίψεις, ανήκει στο Θεό, που παραχωρεί να μας επισκεφθούν.

Της ευγνωμοσύνης μας καθήκον είναι να τις υπομένουμε με όλη την καλή διάθεση.

Αν γίνει τούτο, επακολουθούν όλα τα αγαθά.

Για να επακολουθήσουν λοιπόν και για να γίνουμε άξιοι εδώ, και εκεί λαμπρότεροι, ας δεχόμαστε ό,τι μας στείλει ο Θεός αποδίδοντας ευχαριστίες για όλα σε Αυτόν, που γνωρίζει καλύτερα από εμάς το συμφέρον μας και μας αγαπά ισχυρότερα από τους γονείς μας.

Τις δύο αυτές σκέψεις ας σιγοψιθυρίζουμε στον εαυτό μας σε κάθε δυσκολία. Και ας περιορίζουμε τη λύπη μας, δοξολογώντας για όλα το Θεό.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Αντισταθμίσματα

[ΕΙΜΑΣΤΕ...]

... στο 1995 και πριν 50 χρόνια, το 1945, τελείωνε ο ΒΠαγκόσμιος πόλεμος. Το τι μακελειό έγινε τότε, δεν λέγεται. Μπορούμε να πούμε ότι αυτό έγινε ερήμην του Θεού; Μπορούμε να πούμε ότι ξέφυγε από τον έλεγχο του Θεού, και έγιναν τα κακά που έγιναν; Άφησε ο Θεός να γίνουν. Οι άνθρωποι τά έκαναν, αλλά άφησε ο Θεός να γίνουν. Και εγώ πιστεύω ακράδαντα ότι, όταν θα πάμε στον ουρανό, αν μας αξιώσει ο Θεός να πάμε εκεί που είναι οι σεσωσμένοι, θα βρούμε πολλούς, που θα μας πουν «εγώ είμαι εδώ μέσα στον παράδεισο, σώθηκα τελικά, διότι εκείνος ο φοβερός πόλεμος... Και πέρασα πολλά δεινά σ'εκείνον τον πόλεμο». Άλλος θα μας πει ότι ήταν σε

στρατόπεδο συγκεντρώσεως, άλλος θα μας πει ότι κινδύνευσε επανειλημμένως να θανατωθεί, άλλος ότι πέρασε ώρες, ημέρες, μήνες κάτω από το φόβο και κάτω από δυσκολίες κλπ. Και αυτά όλα συντέλεσαν να σωθούν και νά 'ναι στον παράδεισο.

Έτσι λοιπόν στις ημέρες μας - αυτό το λέω πρώτη φορά ίσως έτσι, και εγώ, ας πούμε, το συνειδητοποιώ σήμερα λίγο περισσότερο από άλλες φορές - πιστεύω ότι ο Θεός οικονόμησε και είναι σε έξαρση οι ψυχολογικές καταστάσεις. Διότι βλέπω στην πράξη και το έχω πει σε αρκετούς μέχρι σήμερα, που ζορίζονται πάρα πολύ από τέτοιες καταστάσεις.

π. Συμεών Κραγιόπουλος

Ανέλπιστη ήταν η πρόσκληση.
Συνέδριο στη Λευκορωσία.
(Ιούνιος 1993)

Μου ζήτησαν να μιλήσω.

Πήγα.

Τόπος: Μοναστήρι Ζιρόβιτσι.
Στη Θεολογική Ακαδημία.

Σύνεδροι τριάντα περίπου από
Γαλλία, Αγγλία, Ρωσία κ.λ.π.

Τα κτήρια ετοιμόρροπα.

Πρύτανης ο Σεβ. Κωσταντίνος.

Την τρίτη μέρα μας πήρε
εκδρομή στη Λίτα και το Νοβο-
κρούτοκ.

Το λεωφορείο "παλαιολιθικής"
εποχής.

Πήγαμε στην Εκκλησία.

Μαζεύτηκε πολύς κόσμος.

Από το δρόμο ως τον Ναό
όμορφα λουλούδια απλωμένα.

Έγινε δοξολογία. Φωνές
αγγελικές.

Η συγκίνησή μας ήταν
απερίγραπτη.

Πήγαμε να δούμε τον Δήμαρχο.

Χαιρετισμοί. Χειραψίες.

Μίλησε εκείνος. Χωρίς τελειωμό
Ρωσικά. Απελπιστική η κατάστα-
ση.

Η ομιλία του; Ένα λιβανωτό.
Αγατούν την εκκλησία, είπε.. Την
προστατεύουν. Της συμπαραστέ-
κονται.

Δόξασα το Θεό, όταν τέλειωσε.

Αυτά που άκουσα, πόρρω
απείχαν από την πραγματικό-
τητα.

Αντέδρασα. Μίλησα ελληνικά.
Ο Ευάγγελος μετάφραζε Αγγλικά
και ο Βασίλης Ρωσικά.

Του "επετέθηκα" λοιπόν.

"Πώς προστατεύετε την Ορθο-
δοξία όταν οι Ναοί έχουν γίνει
αποθήκες; Κυβερνητικά γραφεία;
Κέντρα διασκέδασης; Θέατρα; Η
Θεολογική Ακαδημία γκρεμίζεται;

Οι Ναοί, που λειτουργούν,
είναι ελάχιστοι. Πάφτωχοι.

Η Κύπρος, σε κάθε χωριό έχει
τουλάχιστο ένα Ναό. Το Μίνσκ
με δύο εκατομμύρια κατοίκους έχει
μόνο τέσσερεις Ναούς. Γιατί μας
τα λέτε αυτά λοιπόν; Για να μας
εντυπωσιάσετε;"

Ήμουν αποφασισμένος για
όλα. Να με βάλουν φυλακή; Και
λοιπόν;

Η αντίδασή του; "Άκρα του
τάφου σιωπή".

Ο Σεβασμιώτατος ενθουσιά-
στηκε. Οι Σύεδροι ξεπλάγησαν.
Περισσότερο όμως εγώ, με το ...
"θράσος" μου!

Χαιρετήσαμε ευγενικά. Και
φύγαμε για Νοβοκρούτοκ.

(συνεχίζεται)

(από το "ημερολόγιο ενός
πνευματικού")

Ανυπνέοντα

Δονήσεις

Με την προσευχή οι άγιοι νίκησαν τους εχθρούς της ψυχής τους. Οι καταιγίδες του σατανά δεν έμπαιναν στην ψυχή τους, γιατί αυτή είχε για σκέπη της την προσευχή. Με την προσευχή αναδείχθηκαν γνήσιοι φίλοι του Θεού και του παραδείσου επάξιοι οικήτορες, αφού δόξασαν τον Ουράνιο πατέρα τους "εν τω σώματι και εν πνεύματι" τους. Α' Κορινθ

"Αμφιβάλλω αν κάποιος αρρώστησε ποτέ και μάλιστα από νευρασθένεια, μόνο και μόνο εξαιτίας της εγκράτειας. Αυτή τη συχνά επαναλαμβανόμενη διαβεβαίωση τη θεωρώ ασήμαντη φλυαρία"

Enlenburg

Οι μηδαμινότητες δημιουργούν πολύ θόρυβο γύρω στ' όνομά τους. Και τί με τούτο; Μήπως και η χήνα δεν φωνάζει πολύ; Μήπως δεν επιχειρεί παταγωδώς να πετάξει; Πόσα μέτρα όμως κατορθώνει να εξαρθεί υπεράνω της γης;

Ενώ ο αετός χωρίς κανένα θόρυβο, φυσικά και αβίαστα, μετεωρίζεται σε τέτοια ύψη, που είναι απροσπέλαστα στα άλλα πουλιά.

Η έλλειψη του Θεού μέσα μου δημιουργεί ένα άγριο και ανήμερο κενό.

Καταντήσαμε ανδρείκελα, που ζούμε δίχως νόημα. Η υλιστική, συμβατική ζωή μας έχει μεταμορφώσει σε όντα άχρηστα, ξιππασμένα και ηλίθια. Μηχανές, που κινούνται με θόρυβο, χωρίς να γνωρίζουν γιατί και πώς.

Ιονέσκο

..... Ηλιακτίδες

[...] η Μεγάλη Τεσσαρακοστή αποτελεί προοίμιο της Μεγάλης Εβδομάδας. Η γνησιότητα και γλυκύτητα της κατανύξεως, η αρρενωπότητα και ωραιότητα της άσκησης, όλων των τρόπων και των μεθόδων της ασκήσεως, προετοιμάζουν τους πιστούς γι' αυτό το τέλος: Να προσκυνήσουν τον Σταυρό και να δοξολογήσουν την Ανάσταση του Χριστού. Και όλα αυτά συνιστούν την ελεύθερη αγάπη του ανθρώπου να κοινωνεί της μέχρι θανάτου αγάπης του Χριστού, δηλαδή του μυστηρίου της σωτηρίας, συμμορφούμενος προς την επίπονη οδό της ασκήσεως της Εκκλησίας.

Η άσκηση της Εκκλησίας δεν είναι η φαρισαϊκή τήρηση κάποιων εντολών, αλλά «μήτηρ τοῦ ἁγιασμοῦ ἐστίν, ἐξ οὗ γεννᾶται ἡ πρώτη γεῦσις τῆς αἰσθήσεως τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἣτις καλεῖται πρώτη τάξις τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Πνεύματος. Μηδεὶς πλανήσῃ ἑαυτὸν καὶ φαντασθῇ μαντείας. Ψυχὴ γὰρ ἡ μεμιασμένη οὐκ ἀνέρχεται εἰς καθαρὰν βασιλείαν, οὐδὲ συνάπτεται τοῖς πνεύμασι τῶν ἁγίων. Ζέσον τὸ κάλλος τῆς σωφροσύνης σου ἐν δάκρυσι καὶ νηστεαῖς καὶ τῇ καθ' ἑαυτὸν ἡσυχίᾳ. Θλίψις μικρὰ διὰ τὸν Θεὸν γινομένη κρείσσων ἐστὶ μεγάλου ἔργου τοῦ ἀθλίπτως τελουμένου. Διότι ἡ ἐκούσιος θλίψις τὸ δοκίμιον τῆς πίστεως τῇ ἀγάπῃ ἀνατέλλει... Διὰ τοῦτο ἐν θλίψεσιν ἐδοκιμάσθησαν οἱ ἅγιοι περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὐχὶ ἐν ἀνέσει... Ἐῖπερ γὰρ συμπάσχομεν, καὶ συνδοξαζόμεθα».

Πρωτ. Μιχαήλ Καρδαμάκης

..... Πυρσός ●●●

ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΝΤΡΑ

Για νέους και γονείς που ελπίζουν

[π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, εκδ. Αρχονταρίκι]

Η Εκκλησία ζητά αγάπη και σεβασμό στις ανθρώπινες σχέσεις. Ζητά ο καθένας να ξεκινά με την πίστη ότι ο άλλος είναι πρόσωπο, εικόνα Θεού, ότι κλήθηκε και εκείνος και εμείς να αγαπούμε και όχι να επιδεικνυόμαστε, να παίζουμε ή να χρησιμοποιούμε ο ένας τον άλλο. Και γι' αυτό προτείνει σε όσους θέλουν να ακολουθήσουν την οδό της, να αποφασίσουν από την μικρή τους ηλικία να χτίζουν σχέσεις για να αγαπήσουν και να αγαπηθούν. Κι αυτό είναι μία ευχή, η οποία δίνει νόημα, χωρίς να αφήνει απ' έξω το στοιχείο της χαράς και της ευτυχίας. Όταν αγαπώ, άλλωστε, περνώ καλά, ακόμη κι αν η αγάπη έχει τους σταυρούς της!

Για ιδέστε τον ακροβάτη που κι όταν πέφτει γελά
και ποτέ δεν κλαίει, ποτέ δεν κλαίει.

Για ιδέστε που 'χει το ερημοπούλι
αίμα στο φτερό

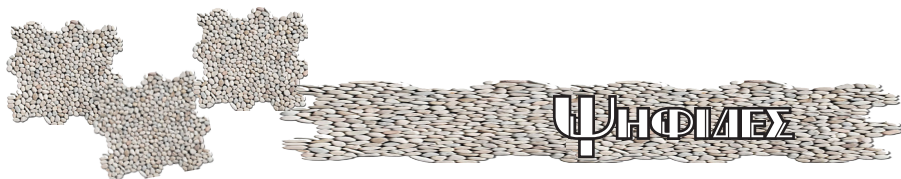
πετά κι ας το 'βρε θανάτου βόλι
κόντρα στον καιρό.

(Δημήτρης Αποστολάκης)

Ο π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, όχι μόνο αφουγκράζεται τον παλμό της σύγχρονης πραγματικότητας, αλλά εμπνέεται από αυτήν.

Στίχοι από τραγούδια, διαδεδομένες γλωσσικές εκφράσεις, «μόδες» της εποχής, σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα, νέες τάσεις, όλα μια αφορμή για να μιλήσει... Και κόντρα στον καιρό να μεταδώσει με το δικό του τρόπο το διαχρονικό μήνυμα της Εκκλησίας.

Κ. Χ.

Κανείς δεν γεννήθηκε με μίσος. Δεν γεννιέσαι μ' αυτό. Το μαθαίνεις. Το διδάσκεισαι. Ξτο σπίζει, στο σχολείο, στην τηλεόραση. Υπάρχει παντού, κρυμμένο και στα πιο αθώα πράγματα. Ξε ένα ανέκδοτο που θα πει κάποιος φίλος σε μια παρέα, σε χαλαρές συζητήσεις που θα ακούσεις σε μια ψυχαγωγική εκπομπή με συνεντεύξεις ή με κους κους.

Κανείς δεν το αποκαλεί μίσος. Το λένε πλάκα, άποψη, ειδικρίνεια, ελευθερία λόγου. Βρίσκουν διάφορα όμορφα ονόματα, για να μην το αποκαλέσουν μίσος. Και στο διδάσκουν. Όπως το έχουν διδάξει κι αυτοί. Και υπάρχει παντού. Ξιγοβράζει. Και ζεσπά. Άλλοτε γίνεται μια βρυσιά, που θα ακούσεις στο δρόμο, άλλοτε μια ζωγραφιά που θα βρεις στην πόρτα σου, και σε κάποιες περιπτώσεις, γίνεται και σφαίρα.

Γ. Καπουτζίδης

Οι μνήμες έχουν κατακτήσει δάσος, πολύ συχνά αδιαπέραστο. Πώς να περπατήσεις, πού να σταθείς σε τούτο το δάσος; Πού να βρεις ζάγναντο, να βάλεις το χέρι αντήλιο και να κοιτάξεις; Τα περασμένα είναι ένας συμπαγής, πυκνός χρόνος, κυριαρχημένος από τα γεγονότα, που κατακλύζουν την εσωτερική ζωή. Την καθορίζουν και τη διαμορφώνουν έτσι, ώστε να μην υπάρχει τόπος για μια ευρύτερη ανάπτυξη των εσωτερικών βιωμάτων...

Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος

Μην αμφιβάλλεις
γί' αυτόν,
που σου λέει,
πως φοβάται.

Να φοβάσαι όμως
αυτόν,
που σου λέει,
πως δεν αμφιβάλλει.

Erich Fried

Θροΐσματα...

Γιε μου,
Να θυμάσαι.

«Αναγκαῖον τον τέλειον ἄνδρα
και θεωρητικόν εἶναι των ὄντων και
πρακτικόν των δέοντων».

...πατρικά

Πρόγραμμα Ακολουθιών

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
1 ΤΕΤΑΡΤΗ	Ώρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Μέγα Απόδειπνον Προηγιασμένη Λειτουργία	6:30 π.μ. —— ——	—— 4:30 μ.μ. 6:00 μ.μ.
2 ΠΕΜΠΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	——	5:00 μ.μ.
3 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Ώρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Α' Στάση των Χαιρετισμών στη Θεοτόκο	—— 6:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ.
4 ΣΑΒΒΑΤΟ	Ώρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Α' Νηστικών - Της Ορθοδοξίας)	—— 5:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 5:00 μ.μ.
5 ΚΥΡΙΑΚΗ	Ώρθρος - Θεία Λειτουργία Κατανυκτικός Εσπερινός	6:30 π.μ. 5:00 μ.μ.	7:00 π.μ. ——
6 ΔΕΥΤΕΡΑ	Ώρθρος - Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο Μέγα Απόδειπνον	7:00 π.μ. ——	—— 5:00 μ.μ.
7 ΤΡΙΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	——	5:00 μ.μ.
8 ΤΕΤΑΡΤΗ	Ώρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Μέγα Απόδειπνον Προηγιασμένη Λειτουργία	6:30 π.μ. —— ——	—— 5:00 μ.μ. 6:00 μ.μ.

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
9 ΠΕΜΠΤΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία (Των Τεσσαράκοντα Μαρτύρων) Μέγα Απόδειπνον	—— ——	6:30 π.μ. 5:00 μ.μ.
10 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Β' Στάση των Χαιρετισμών στη Θεοτόκο	—— 6:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ.
11 ΣΑΒΒΑΤΟ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Β' Νηστειών - Γρηγορίου του Παλαμά)	—— 5:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 5:00 μ.μ.
12 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Κατανυκτικός Εσπερινός	6:30 π.μ. 5:00 μ.μ.	7:00 π.μ. ——
13 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στην Υπαράγεια Θεοτόκο Μέγα Απόδειπνον	7:00 π.μ. ——	—— 5:00 μ.μ.
14 ΤΡΙΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	——	5:00 μ.μ.
15 ΤΕΤΑΡΤΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Μέγα Απόδειπνον Προηγιασμένη Λειτουργία	6:30 π.μ. —— ——	—— 5:00 μ.μ. 6:00 μ.μ.
16 ΠΕΜΠΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	——	5:00 μ.μ.

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
17 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Γ' Στάση των Χαιρετισμών στη Θιατόκο	—— 6:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 6:00 μ.μ.
18 ΣΑΒΒΑΤΟ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Γ' Νηστιών - Σταυροπροσηύχσεις)	6:30 π.μ. ——	—— 5:00 μ.μ.
19 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Κατανυκτικός Εσπερινός	—— 5:00 μ.μ.	7:00 π.μ. ——
20 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στη Θιατόκο Μέγα Απόδειπνον	7:00 π.μ. ——	—— 5:00 μ.μ.
21 ΤΡΙΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	——	5:00 μ.μ.
22 ΤΕΤΑΡΤΗ	Όρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Μέγα Απόδειπνον Προηγιασμένη Λειτουργία	6:30 π.μ. —— ——	—— 5:00 μ.μ. 6:00 μ.μ.
23 ΠΕΜΠΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	——	5:00 μ.μ.
24 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός (Ευαγγελισμός της Θιατόκου), Δ' Στάση των Χαιρετισμών στη Θιατόκο	5:00 μ.μ.	5:00 μ.μ.

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
25 ΣΑΒΒΑΤΟ	Ώρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Δ' Νηστειών - Ιωάννου της Κλίμακας)	— 5:00 μ.μ.	7:00 π.μ. 5:00 μ.μ.
26 ΚΥΡΙΑΚΗ	Ώρθρος - Θεία Λειτουργία Κατανυκτικός Εσπερινός	7:00 π.μ. 5:30 μ.μ.	7:30 π.μ. —
27 ΔΕΥΤΕΡΑ	Ώρθρος - Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο Μέγα Απόδειπνον	7:00 π.μ. —	— 5:30 μ.μ.
28 ΤΡΙΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	—	5:30 μ.μ.
29 ΤΕΤΑΡΤΗ	Ώρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Μικρόν Απόδειπνον - Μεγάλος Κανόνας Προηγιασμένη Λειτουργία	6:30 π.μ. — —	— 4:30 μ.μ. 6:30 μ.μ.
30 ΠΕΜΠΤΗ	Μέγα Απόδειπνον	—	5:30 μ.μ.
31 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Ώρθρος - Προηγιασμένη Λειτουργία Ανάθιστος Ύμνος	— 6:30 μ.μ.	6:30 π.μ. 6:30 μ.μ.

Αγαπητέ μου Τάκη,

«εν πνεύματι» (Ιω.δ' 23).

Στοιχειοθετείται μια επανάσταση μ' αυτά τα λόγια.

Η θρησκεία ως τότε απετελείτο από κανόνες. Νόμους και διατάξεις.

Η τήρησή της κατέληγε μια τυφλή, αναντίρρητη υποταγή σ' αυτούς τους κανόνες.

Τέτοιες συνταγές "προστατεύουν" τους ανθρώπους από τις ενοχλήσεις (!). Τον φόβο. Την επώδυνη συζήτηση.

Τήρηση νόμου λοιπόν. Κλουβί για φυλακισμένους.

Η προσκύνηση γίνεται «εν πνεύματι και αληθεία». Όχι με φόβο. Στα τυφλά. Όχι με αγωνία και στενοχώρια. Αλλά με γνώση. Και ελευθερία. Και αγάπη. Όπως αυτήν του παιδιού για τον πατέρα του.

Στο κέντρο της θρησκείας τώρα δεν βρίσκεται ο νόμος. Η υποταγή. Η συνταγή. Αλλά η αλήθεια. Η δίψα η πνευματική. Ο αγώνας.

Συχνά όμως οι άνθρωποι αφήνουν το πνεύμα και την αλήθεια. Επιστρέφουν στη θρησκεία του φόβου. Την τυπολατρία. Τη διαμάχη για το "βουνό" και την "Ιερουσαλήμ".

Έτσι "γίνονται" νόμοι. Συνταγές. Ήττες. Παραμορφώσεις.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνούμε κι εκείνους που δέχθηκαν σοβαρά και χωρίς καμιά επιφύλαξη τα λόγια του Χριστού για το πνεύμα και την αλήθεια. Που ολόκληρη η ζωή τους έχει γίνει μια συνεχής πτήση αγάπης. Ελευθερίας. Χαράς. Πνευματικής μεταμόρφωσης.

Τελικά, αυτή η γραμμή πλεύσης γίνεται μια αιώνια χειρονομία περιγραφής κάθε ειδώλου. Θρησκευτικού ή ιδεολογικού.

Ο άνθρωπος δεν θα δεχθεί αλοκληρωτικά μια διδασκαλία, που τον σκλαβώνει στην ύλη. Τον μετατρέπει σ' έναν οδοντωτό τροχό μιας απρόσωπης πορείας. Σ' έναν υπηρέτη μιας αόριστης συλλογικότητας.

Αυτό που φοβίζει τους πολλούς, είναι κάποιος ν' ανακαλύψει το αληθινό νόημα της πίστης. Αυτά τα εκπληκτικά και απελευθερωτικά λόγια του Χριστού «εν πνεύματι και αληθεία».

Χωρίς αυτά τα λόγια ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει όμως.

Με την αγάπη μου,

a. G.

ΦΙΛΙΚΟ ΣΥΝΑΠΤΑΝΤΗΜΑ

(Μεγάλη Φιλανθρωπική Αγορά)

Κυριακή 19 Μαρτίου, 2017

10:30-4:00 μ.μ.

Οι αίθουσες του Ναού μας ανοίγουν τις πόρτες τους
για άλλη μια φορά και καλοδέχονται όλους.

Κερνάμε καφέ. Όμορφες παραμυθένιες ιστορίες.

Παιγνίδια για παιδιά

Ένα φιλικό Συναπάντημα.

Θα βρείτε:

Χειροποίητες λαμπάδες. Πασχαλινά είδη. Κρέπες. Κούπες.

Γλυκά. Φαγητά. Βιβλία και λουλούδια.

Ε.Κ.Σ.Π.

Φύλλα ημερολογίου

Παρασκευή, 17.2.2017

Ήταν κατά τις 7 παρά 10 το πρωί, μήνας Δεκέμβριος, η θερμοκρασία, σύμφωνα με το θερμόμετρο του αυτοκινήτου, ακουμπούσε τους 0 βαθμούς Κελσίου, ήμασταν όλοι στο αυτοκίνητο έτοιμοι να ξεκινήσουμε, όταν έκανε την εμφάνισή της η δεκαπεντάχρονη κόρη μου. Γουρλώνοντας τα μάτια και με έντρομο ύφος ξεφωνίζω:

-Δε θα πάρεις το σακάκι σου;

-Δεν κρυώνω και βαριέμαι να το κουβαλώ.

-Τι εννοείς; Όταν είσαι έξω, δεν κρυώνεις;

-Όχι, φορώ πολλά ρούχα, δεν κρυώνω. Εξάλλου σπάνια είμαι έξω. Ακόμα και τα διαλείμματα μένουμε στην τάξη.

-Έστω και τη λίγη ώρα που είσαι έξω, είναι σημαντικό να φοράς το σακάκι σου. Είναι πολύ κρύο.

-Μαμά, δεν κρυώνω! Όταν πέσει κι άλλο η θερμοκρασία, ίσως το χρειαστώ. Τώρα δεν το χρειάζομαι.

-Είναι 0 βαθμοί Κελσίου, είμαστε στη Λευκωσία, δεν είμαστε στην Αλάσκα, δε θα πέσει άλλο η θερμοκρασία! Βάλε το σακάκι σου, είναι πάρα πολύ κρύο!

-Δεν κρυώνω!

- Για 3 χρόνια δε φορούσες σακάκι, διότι σε έκανε να φαίνεσαι χοντρή, δε σε κολάκευε, ήταν πολύ φουσκωτό και χάλια επάνω σου. Αποτέλεσμα; Το καινούριο σακάκι που σου είχα αγοράσει πριν τρία χρόνια, εξακολουθεί να κρέμεται καινούριο στο ερμάρι (το φόρεσα μόνο εγώ λίγες φορές). Φέτος μου ζήτησες καινούριο σακάκι, που να είναι αυτή τη φορά πιο κομψό και λιγότερο φουσκωτό. Με έβαλες να σου αγοράσω σακάκι, που το δοκίμασες και σου άρεσε και τώρα μου λες πως δεν το φοράς, διότι δεν κρυώνεις; Αδιανόητο! Απαράδεκτο! Ασύλληπτο! Ακατανόητο!

Εννοείται ότι ως το τέλος της πιο πάνω συζήτησης, εγώ είχα γίνει έξω φρενών, ενώ εκείνη φαινόταν ήρεμη και με ύφος που έλεγε πως είχε όλα τα δίκια του κόσμου με το μέρος της.

Δεν ξέρω τι σκέφτεστε... Έτσι κι αλλιώς, δεν είναι εύκολο να αποφασίσει κανείς ποιο είναι το σωστό και ποιο είναι το λάθος, όταν έχει να κάνει με εφήβους. Και κυρίως, δεν είναι εύκολο, για μένα τουλάχιστον, να διατηρήσω την ψυχραιμία μου, ειδικά όταν βιάζομαι, κρυώνω και ακούω αδιανόητα πράγματα...

Τώρα, όμως, που είναι αργία, δεν είναι χαράματα, δε βιάζομαι για τίποτε, κάθομαι ευτυχισμένη απέναντι από το τζάκι, αισθάνομαι ζεστασιά μέσα μου και γύρω μου, έχω κανένα δώρο να μιλήσω με την κόρη μου, αφού είναι εξαφανισμένη στο δωμάτιό της, σκέφτομαι άλλα. Πρώτον, ότι ίσως να ήμουν υπερβολική και καταπιεστική εκείνο το πρωινό και δεύτερον, ότι το ότι εγώ της αγόρασα καινούριο σακάκι, δε σημαίνει ότι θα το φορά και όποτε αποφασίσω εγώ! Και επιτέλους, τι δεν καταλαβαίνω στην απλή δήλωση «δεν κρυώνω»; Εδώ 3 χρόνια δε φορούσε σακάκι, διότι δεν ήταν καθόλου κολακευτικό, κι εγώ τώρα θυμήθηκα να θυμώσω;

Τελικά, δε συνηθίζεται η εφηβεία; Πόσο θα μου πάρει να τη συνηθίσω, να μην την παίρνω και τόσο στα σοβαρά, να μη με αναστατώνει; Σίγουρα, για να μη με αδικήσω κιόλας, δεν είμαι ίδια όπως όταν με πρωτοχτύπησε αυτός ο... τυφώνας... Έχω, όμως, πολύ δρόμο ακόμα...

Δ. Χ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Χριστιανική Κίνηση της Παλουριώτισσας
 σας προσκαλεί σε Συνέδριο,
 την Κυριακή, 2 Απριλίου, 2017,
 μετά τη Θεία Λειτουργία.

Θα γίνει στην αίθουσα της Εκκλησίας
 "Ευαγγελισμός ΙΙ"

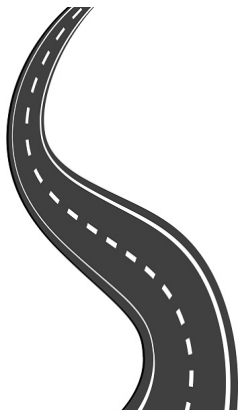
Θέμα: **Μαθητεία ζωής**

Θα προσφερθεί πρόγευμα

Κυριακή Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Μάρκ. θ' 17-31)

"καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε· διδάσκαλε, ἡνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ρήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτόν πρὸς με. καὶ ἡνεγκαν αὐτόν πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτόν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδιοῦ μετὰ δακρύων ἔλεγε· πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσεέλθῃς εἰς αὐτόν. καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς ἡγειρεν αὐτόν καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῶ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρα ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται".

Δ
/
Ε
Ζ
Ο
Δ
Ο
/

Τη δύναμη ποθεί πάντα ο άνθρωπος. Και ο πόθος αυτός γίνεται πιο έντονος, καθώς ο άνθρωπος βλέπει τον εαυτό του να κάμπτεται. Να συνθλίβεται κάτω από την αδυναμιάν του.

Ο Χριστός όμως σήμερα μας βεβαιώνει, πως η πίστη, η σχέση μαζί Του, εξασφαλίζει απεριόριστη δύναμη στην ύπαρξη και τη ζωή του ανθρώπου.

Οι επιστήμονες, για να γνωρίσουν τον άνθρωπο, τούτο τον άγνωστο, χρησιμοποιούν διάφορα όργανα. Εργαλεία. Μηχανήματα ίσως.

Για να γνωρίσει όμως κανείς τα βάθη της ψυχοσωματικής του ύπαρξης, χρειάζεται η πίστη στο Χριστό.

Η ζωντανή και θερμή πίστη είναι ένας φακός. Οπλίζει το ερευνητικό βλέμμα του ανθρώπου. Τον καθιστά ικανό να βλέπει καθαρά τα βάθη της ύπαρξής του.

Ο λόγος άλλωστε του Χριστού είναι ο ισχυρότατος προβολέας, που φωτίζει σκοτεινά δωμάτια. Γωνιές ανήλιαγες. Καταστάσεις δύσκολες της ζωής του ανθρώπου. Πτυχές σκοτεινές του χαρακτήρα του.

Η σχέση, επομένως, με το Χριστό βοηθά στο να γνωρίσουμε τον πραγματικό εαυτό μας. Τις άγνωστες πλευρές του. Άλλες προκαταλήψεις μας. Λάθη. Ελαττώματα. Κακίες.

Ο άνθρωπος χρειάζεται δύναμη, για να γνωρίσει τον εαυτό του. Να καταξιώσει την ύπαρξή του. Να ενισχύσει την αδύνατη θέλησή του. Να χαλυβδώσει την καρδιά στην προσπάθεια και τον αγώνα του για την καταξίωσή του. Αυτή τη δύναμη εξασφαλίζει η πίστη στο Χριστό. Είναι δύναμη απελευθερωτική. Δημιουργική. Θεωτική. Επιτυγχάνεται ο αγιασμός του ανθρώπου. Αυτός δεν είναι ο στόχος μας;

Ποιο είναι όμως τώρα το ζήτημα για μας; Ασφαλώς το «εί δύνασαι πιστεύσαι».

Πιστεύουμε; Τότε «πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι».

Θα προστεθούμε τότε στη μεγάλη, ηρωική φάλαγγα, της οποίας αρχηγός είναι ο παντοδύναμος Κύριος.

Τι άλλο θέλουμε τότε;

+ο π. Γ.

Παιδί μου

Βλαστάει ο κάμπος πράσινη τη χλόη
ελπίδα εσύ αδόλευτη, παιδί μου,
πυρήνας της ζωής που ανατέλλει
απ' τη σπηλιά
της άγνωρης ματιάς σου.

Η

Χ

Ο

Τ

Ρ

Ο

ΤΤ

Ι

Α

Σε βάζουν στο καλούπι των προγόνων,
για να συνδέσεις τη ζωή σου
στο δικό τους τέλος.

Ρουφάς με δίψα τη ζωή
κι ομπρός σου είναι
είδωλα, κι οπίσω,
αλυσοδεμένο σ' έχει η ιστορία.

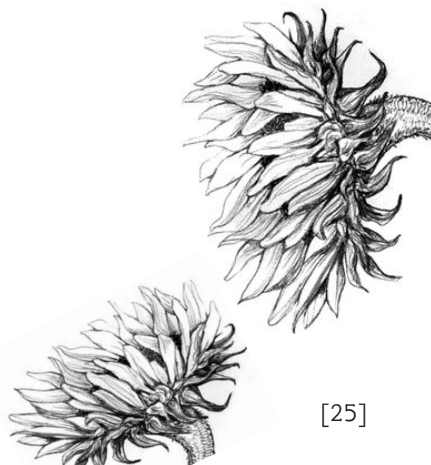
Είσαι η ζύμη· και ψωμί
δε γίνεται από μόνη·
το δέντρο θα γενεί τρανό,
το δέντρο θα σου δώσει τον καρπό του
ανάλογα στο μπόλι που του έχεις βάλει.

Ρουφάς με δίψα τη ζωή
και αναπνέεις
αχόρταγα την ιστορία.
Είσαι ο πυρήνας της ζωής
που ανατέλλει,
κι ελπίδα είσαι του αύριο,
παιδί μου...

Κώστας Γιωργαλλίδης

Καθημερινή εικόνα

Τ' αγάλματα με τα περιστέρια στους ώμους
χαμογελούν αρχαϊκά στη ζωή μας.
Οι κόρες των Αθηνών κρύβουν τα πρόσωπά
τους
πίσω απ' τα κράνη της μηχανής των πολλών
κυβικών.
Το Σήμερα —το Αύριο —το Γιατί —
βουίζουν πάνω απ' την πόλη
ακούραστο μελίσσι.
Υπάρχει μια έγνοια
φτερουγίζει μια τύψη
τα περιστέρια πετούν ξανά.

Θα την ακούσουμε;

«Κάποιοι με αποκαλούν φύση. Κάποιοι άλλοι «μητέρα φύση». Βρίσκομαι εδώ για πάνω από τεσσεράμισι δισεκατομμύρια χρόνια. Είκοσι δύο χιλιάδες πεντακόσιες φορές περισσότερο από εσένα.

Στην πραγματικότητα δεν χρειάζομαι τους ανθρώπους. Οι άνθρωποι είναι αυτοί που με χρειάζονται.

Ναι, το μέλλον σου εξαρτάται από μένα. Αν ευδοκιμήσω, θα ευδοκιμήσεις. Αν κλονιστώ, θα κλονιστείς και εσύ ή και χειρότερα.

Αλλά βρίσκομαι εδώ για αιώνες. Έχω ταΐσει είδη σπουδαιότερα από σένα. Και έχω αφήσει να λιμοκτονήσουν είδη σπουδαιότερα από σένα.

Οι ωκεανοί μου, το έδαφός μου, τα τρεχούμενα νερά μου, τα δάση μου, όλα μπορούν είτε να σε βοηθήσουν είτε να σε εγκαταλείψουν.

Το πώς επιλέγεις να ζεις καθημερινά, αν με σεβαστείς ή αν με αγνοήσεις, δεν έχει πραγματικά σημασία για μένα.

Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο οι ενέργειές σου θα καθορίσουν την επιβίωσή σου. Όχι τη δική μου.

Είμαι η φύση. Θα συνεχίσω να υπάρχω. Εγώ είμαι προετοιμασμένη να εξελιχθώ. Εσύ:»

Οικολογική καμπάνια με την ονομασία: «Η φύση μιλάει». Μιλά σε μας, τους διαχειριστές της. Μας καλεί να συνέλθουμε. Ν' αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Δεν ζητά βοήθεια. Υπήρχε πριν από μας. Θα υπάρχει και μετά που εμείς θα φύγουμε. Οι άνθρωποι θα πρέπει να βοηθήσουν τους εαυτούς τους, αν θέλουν να σωθούν. Κάθε ζωντανό ον, όπως και οι άνθρωποι έχουν ανάγκη τη φύση. Μονάχα παίρνουν. Ας αρχίσουν κάποτε και να δίνουν. Την αγάπη και φροντίδα τους. Το σεβασμό και την ευγνωμοσύνη τους.

Πόσο έτοιμοι είμαστε να συλλάβουμε τον πόνο και την αγωνία με τα οποία μας μιλά, κλαίγοντας, η μητέρα και τροφός μας;

Δεν ζητά πολλά. Ψάχνει τη συνεργασία μας. Προσπαθεί να μας θυμίσει την αξία της κληρονομιάς μας. Του δώρου του Θεού.

Για φέρτε μπροστά σας για μια στιγμή τις ομορφιές της. Των λουλουδιών της άνοιξης τη χάρη. Των ρυακιών τ' ασταμάτητο μουρμουρητό. Και των πουλιών το κελαϊδισμα. Που ύμνος δοξαστικός κάθε στιγμή υψώνεται στον Πλάστη!!!

Και σίγουρα θ' αλλάξετε διάθεση. Φίλοι αχώριστοι θα γίνετε. Τη συντροφιά της δίχως άλλο θα ζητάτε. Και θα την κάνετε κομμάτι της καρδιάς σας.

Αυτό δεν είναι που ζητά απ' τον καθένα μας;

Η φύση μας μιλά. Θα την ακούσουμε άραγε;

ΔΔ

Α ν α τ α ρ ά ξ ε ι ς

Φωλιά;

Κυψέλη;

Κλουβί;

Τι την κάνουμε, αλήθεια, τη ζωή μας;

Οότι

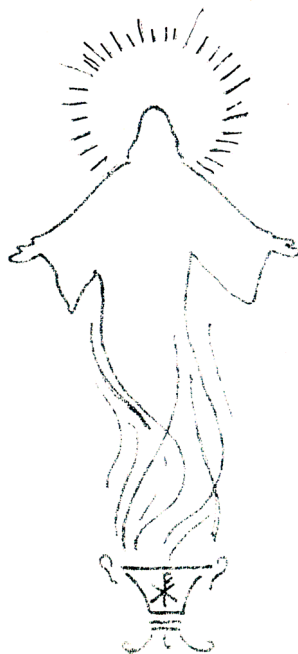
Εξομολογήσεις

Γίνονται μετά από συνεννόηση με τον π. Γεώργιο (22435772), τον π. Μιχαήλ (99883799) και τον π. Κυριάκο (99441025).

Υπενθυμίσεις:

1. Καθημερινά οι πατέρες βρίσκονται στο γραφείο του μεγάλου Ναού (4:00 - 6:00 μ.μ.) για εξυπηρέτηση του κοινού. Τηλέφωνο: 22432401 (π. Μιχαήλ 99883799, π. Κυριάκος 99441025 και π. Λαυρέντιος 96457111).
2. Ο Ναός παραμένει ανοιχτός (7:00 - 11:00π.μ. και 4:00 - 6:00μ.μ.) καθημερινά. Για περισσότερες πληροφορίες αποταθήτε στα τηλέφωνα της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, (22459760, 22459763), από τις 7:30π.μ. - 5:30 μ.μ.
3. Κάθε Τετάρτη και Παρασκευή τελούνται οι ακολουθίες του Όρθρου και της Προηγιασμένης.
4. Κάθε Σάββατο (μέχρι και την Ανάσταση του Λαζάρου) τελείται η Θεία Λειτουργία του Ιερού Χρυσοστόμου. Την Κυριακή (έως και την Ε΄ Κυριακή των Νηστειών) η Θεία Λειτουργία του Μ. Βασιλείου.
5. Κάθε Παρασκευή (5:00 - 5:45μ.μ.) προ των Χαιρετισμών, τελείται μνημόσυνο των τεθνεώτων.
6. Το Σάββατο, 18 Μαρτίου, θα λειτουργήσει ο μικρός Ναός.
7. Την Κυριακή, 19 Μαρτίου, θα λειτουργήσει μόνο ο Μεγάλος Ναός λόγω της Φιλανθρωπικής μας Αγοράς (Αίθουσα Ευαγγελισμού Ι). Θα την ανοίξει ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος Β΄.
8. Στις 25 Μαρτίου γίνεται κατάλυση ψαριού.

"ΠΥΡΣΟΣ" Περιοδική Έκδοση Πνευματικής Μαρτυρίας • Εκδίδεται από την "Ομάδα των 12" • Περίοδος Δ΄ • Αρ. τ. 100, Μάρτιος, 2017 • Υπεύθυνος: Πρωτ. Γεώργιος Αντωνίου • Επιμέλεια έκδοσης: Κυριακή Χριστοδούλου • Οι συνεργάτες έχουν την ευθύνη των απόψεών τους. • Διανέμεται δωρεάν • Συνδρομή προαιρετική. • Τηλέφωνο: +357 22459760 • Φαξ: +357 22437746 • Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, (1621), Λευκωσία • Email: inpanayiashev@cypnet.com.cy • Εκτύπωση: Τυπογραφεία "Γαλαξίας" λτδ, Τηλ.: 22433520, Λευκωσία

Ιερός Ναός
Παναγίας Παλουριώτισσας
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

ISBN 1012-2613